Kis-Czell, 1899. I. évfolyam. 14. szám. Vasárnap okt. 1.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Mejelen minden vasárnap.

Jelige: »Küzdelem az igazságértt.«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 4 frt — kr. | Negyedévre . . 1 frt — kr.
Fél-évre . . . . . 2 „ | Egyes szám ára — „ 10
Hirdetések árszabály szerint számittatnak.

FŐSZERKESZTŐ
HUSS GYULA.
FELELŐS SZERKESZTŐ:
HUSVÉTH SANDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részet illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Milliók viz alatt.

Kis Czell, szept. 30.

Az elmult héten egy jajkiáltas volt az egész magyar Dunamente. Az Ausztriában történt esőzések tengerré növelték a mi szép Dunánkat s rémületet és keiségbeesést keltett mindenütt, ahol elzugott haragos ára data. A megdagadt folyam nemcsak oda lépte tul medrét, ahol a partok védtelenek, de sok helyütt ott is, ahol a kultura nagy áldozatok révén mértföldnyi hosszuságu védmüveket emelt, védmüveket, melyeknek most kellett volna megállania a tüzpróbát. De sajnos, nem állották meg!

Negyedmilliónál jóval több holl termésföldet borit ölnyi magasságban a Dunának szenynyes, hideg vize. Hamarjaban nem is tudjuk elősorolni a községeket, melyeknek templomtornyai, háztetői parányi szigetekként meredeznek elő a beláthatatlan árból. Tornyokban, háztetőkben húzta meg magát a lakosság, hogy puszta életét megmentse. Éhezve, fázva várják a veszedelem elmulását és ha elmult — nyakukban szakad a kegyetlen tél! Ki tudja még most, hány házat döntött össze a vizár? Ki nyujt majd hajlékot a hajlékta anoknak?

A statisztika majd pontosan meghatározza, de már most is bizvást állithatjuk, hogy milliókra rug a kár

A csapás okát ne abba keressük, hogy az áradás rendkivül nagy volt, a nyugat nagy folyónak áradása vehemensebb szokott lenni, — anélkül, hogy ily nagy vesszedelmet zuditanak a partokra. Ennek a vizárodásnak az az oka, hogy Dunapartunk s egyátalában minden nagyobb folyónk partvidéke tökéletlenül van megvédve. Nem vádolhatjuk az államot azzal, hogy a folyamszabályozás és partvédelem közczéljaikra nem áldozott eléggé. Millió és millio forintot nyelt már el a kozjövedelmekből a Duna, egyrészt a kotrás, kőhányás, meder rendezés, másrészt az állam költségén épült gátak, töltések s azonfelül a magánosok által fentartott, de földmivelésügyi kormány által segélyezett ármentesitő társulatok.

De ez a sok millió nem elég. A legujabbi keserves tapasztalatok azt bizonyitják, hogy csak félmunkát végeztünk. Nemcsak az ilyen nagymérvü, de bizvást állitatjuk, hogy minden csip-csap áradás rettegésben tartja a partmenti lakosságot. Minden tavaszszal és őszszel joggal fogja el a folyammenti földmivest a félelem, hogy nem juttatja-e koldusbotra a megdagadt folyam, mely még mindig erősebb a partoknál!

Ismételjük: nem az államon volt az a félmunka, tisztán közpénzből nem lehet Magyarországot ármentesiteni. Büdzsénk azt száz év mulva sem fogja megendni. A félmunka vádja az érdekelt magánosok indolenczióját terhelik. A vizáradásokról szóló tudósitásokban olvassuk, hogy a köznép sokhelyütt vonakodott részt venni a töltés, vagy parterősitési munkálatokban. A saját verejtékkel szerzett és megtartott vagyonának megmentéséről volt szó, a földmives mégsem ment ki a gátra dolgozni — Ilyen a nép vesszedelem idején, hát még amikor nincs közvetlen veszély! Hallani sem akar arról, hogy a védművek létesitéséhez pénzével és munkájával hozzájáruljon.

Igaz, vannak ármentesitő társulataink, de milyen csekély számban. S ezeket is nagyobbára nagybirtokosok alkotják. A negyed fél és telkes gazdák óriási százaléka még mindig nem barátkozott meg avval a gondolattal, hogy, ha egyszer tekintélyes áldozattal járul hozzá a védművek létesitéhez, egyszer és mindenkorra megszabadul a vizár veszedelmétől. S igy aztán az egyik határ ármentesitve van, a másik nincs, elönti hát a viz mind a kettőt.

De talán a közelmult napok katasztrófái megtörték a elmék makacsságát. Azok arraváló lelkes férfiak most veszik kezükbe az általános ármentesités ügyét, ha társadalmi uton, határról határra kapaczitálják a lakosságot, a derék fáradozás nem lesz eredménytelen. Es lehet, hogy a legkülönlebbi romboló ereje meg fog türni a min-

TARCZA

A szerelem rabja.

— A „Kis-Czell és Vidéke" eredeti tárczája. —

Irta: Stegmüller Ernő.

(Folyt. és vége.)

Czigányok jöttek. A balatoni vendéglő mulató Ceres polgárai széledtek átdobzékolt éjszaka után — megérdemelt nyugalomra. Kalapjukat félrecsapva fütyörésztek, dudolgattak. Nevetgelve néztek fel a csillagos égboltozatra s mulattatta oket az a látvány, hogy a csillagok kalamajkat járnak odafenn és pedig gyorsabb vagy lassabb tempóban, aszerint, amint erősebb vagy gyengébb ital kábitotta agyvelejüket Szóval illuminált állapotban voltak a füstös czigányokkal egyetemben, száraz faja nem éppen bájos hangjai kiséretében.

Villámként hatott emberemre egy hang Mint mikor a ketreczébe zárt fenevad vasrácsa előtt fülbántó hangszerrel trilláznak — dul-ful dühében, ő is e nem éppen kellemesen kicsalt hangoktól dühe érzelemvilaga felkorbácsolva futott fel a parkhoz, hol nyakon ragadva az illuzióba merült Morét, kérte, rimánkodott neki: huzza el nótáját, amit anélkül is tudhat.

A meglepett czigány reszketett félelmében, mint a nyárfalevél. Egy pillanat alatt ottermettem mellette, hogy megfejtsem neki az előtte talánynak látszó mondását s megvédjem őt az esetleges bántalmazastól. Majd fülébe sugtam az egész valójában megrendült czigánynak az ő szomoru dalat, amelyet oly sokszor hállottam tőle dalolni: mikor még maga is tudta hogy szerelmes belé. Hallottam sokszor, mikor bezárt ajtók mögött az ablakon keresztül dudolgatta magában.

Czigányunk megnyugodva, hogy nincs egyedül, egy előtte ismeretlen moduru emberrel, visszanyerte előbbi jó kedvét, mely ajkai körül naiv mosolyban nyilvánult. Hegedüjét ajkához tevé s a titokzatos hajnali felhomalyban mesésen, szivből eredő hangon rákezdte:

Elrabolta a Balaton a kedvesem tőlem
Minden este sirva kérdem, hogy mi lett belőle,
Sirva kérdem a haboktól, merre fekszik, hol van
De a habok csak azt mondják, azt susogják:
Lent a Balatonban ——

A halk zizegéssel egymás mellé simuló habok mintha sirnának. A széles levelü platánok susogó lombjai misztikusan rezegtek össze, mintha versenyt regélnének egy szomoru élettörténetet.

Refrainjét játszotta a czigány, mikor bágyatag szemének egy mozdulatával hallgatóra hivta fel a figyelmet. Kérez kodni. Megmutatá azt a kis talpalattnyi helyet, amely legutoljára csókolta a kedves lábnyomát. megmutatá azt a karfat, a melyről a hullámok mélyébe vetette magat. Hiszett akkor — monda — lomha fellegek uszkáltak a kék égen, szinte a földet söpörték szárnyaikkal. Szép fehér lepel takarta el a borna hullámos rónaságot. A havas széli mérgesen orgonált, szembecsapva a dideregve tovarohanó embert. Ő ide jött ki, hogy bucsut mondjon a galád világnak Nem szólt senkinek, nem szólt annak a hitvány, alávaló embernek, ki gyalázatos eszközül használta fel ideáliszbalványomat. Ebbe nézd czigány, ebbe a karfaba fogózkodott, hogy a Syrének szolgái a jeges tavi vizzel mosták le róla a rajta történt gyalázatot Meghalt — mert megölte a becsülete

Itt egy percre megállott beszédében. Rendetlen ruháit megigazitotta, gömbölyü hajat megsimitva körülnézett, mint aki nagy utra készül. Arra is ment szegény. Intettem a czigánynak, huzzon egy vigat mely eltereln figyelmétől bánatától — de hiába Huzott az szebbnél szebbet keservesebbnél keservesebbet — de hasztalan.

Rémes gondolat villant fel agyamban, amint, megláttam a kétségbeesett embert magára keresztet vetni. A halál iszonytató képe tünt fel előttem, s kristálytiszta tó tükrében amint a hullám mély homályaban a vizi lakók chimeraival vár egy remélnyte jet ifjut. Alig, hogy ez a látomány jelenik meg előttem, egy éles sikoly hasitá át a levegőt, hasonló ahhoz, amilyent éjszakák idején Nubia pardusai visznek véghez A rabbalett sziv keresett megnyugvást, vigasztalást....

A habok már-már összecsaptak feje felett, hogy a hullámsirban keresett önmeghasonást eltemessék.

lubicskolása s a megunt, eldobott élet utan való kipasztodasa figyelmessé tette az éjjeli mulikájuk gazdag zsákmányaval a moló felé tartott halászokat. A móló felé tartottak A zene előbbi bájos hangjai csalogatták őket a most már elborulo gyaszos hely felé. Jókor jöttek. A leggazdagabb, legdicséretreméltóbb zsákmányukat megmenthették a derüs, napsugaras életnek.

A k...i kórház egyik fülkéjében a halállal vivodik egy megtört vézna alak. Körülötte jó barátai állanak, kik sajnálkoznak ifju életén — a halászok Ismerték őt már régen, maguk elé varázsolták képét, azokban a szép balatoni nótákban, amelyek még akkor láttak napvilagot mikor derüs tavaszról, holdvilagos éjszakáról, de többet egy szőke kis leányról dalolt Hiába aggódó szeretet, hiába a leggondosabb apolas a tél lehellete kékre festette arczat. Lecsukódott

denütt szilárdan megerősitett magyar partokon. S ebben a mostani nagy veszedelemben még hálát kell adni az Istennek, hogy ősszel, betakaritás után látogatott meg bennünket. Mi történik, ha augusztusban szakad ránk az árviz?

Sok ezer gazda elesik az őszi vetéstől. De jön a tavasz és vizár által megtermékenyitett föld a tavaszi vetéssel kárpótolhatja az elmaradt őszit. Bizony sovány vigasztalás ez; adja Isten hogy ne szoruljon többé rá a magyar gazda!

Szakelőadásokat a népnek!

Az idei közepes jó termés után a gazda már a jövő évre gondol. Mindenfelé ujra kezdik munkálni a talajt, szántanak, vetnek.

Attól fogva, hogy a gazda elveti a magot, az ellenségeknek egész serege lép fel ellene. Ezek között a legveszedelmesebbek: a fagy. a jég, továbbá a kártékony rovarfélék óriási csapata.

A jég ellen ugy, ahogy a biztositással védekezhetik a gazda.

A kártékony rovarok rengeteg faja csaknem minden növényzeten ezek rovására él és alig van növény, melyre legalább egy-egy rovarfaj ne jutna, sőt elmondhatjuk, hogy legtöbbjét 15—20 de 50 különféle rovarfaj is pusztitja.

Ha ezek ellen pusztán az emberi tudomány és szorgalomnak kellene védekezni, ugy ősztől tavaszig és tavasztól őszig minden mozdulni képes kart igénybe venne az a munka. A természet maga is segit a kártékony rovarok irtási munkájánál, csak a gazda volna ezért hálás, elismerő — és segitő társát védené, oltalmazná. A sün disznó, a vakond, a cziczkányok, továbbá az éneklő és kuszó madarak, de a rovarok közül is számosan segitik a gazdát a kártékony rovarok pusztitásában. Különösen a fürkésznek nevezett rovarok tesznek nagy pusztitást a kártékony rovarok között. Megrohanják a legveszedelmesebb hernyókat, megszurják testüket, beletojják petéiket és a kikelő álczák felfalják az egész hernyót. Sőt a lótetü is vezekel némi kártételéért, mert a növények gyökerein élő álczákra tart hajtóvadászatot.

Kérdem: hány gazda figyeli meg mindezt? Hány gazda fenyiti meg, az éneklő, a kuszó madarak fészkeit kifosztó sihedereket?

Kérdem: a tanitók eléggé ajánlják-e a nebulók figyelmébe, hogy valóságos vétek a madárkák fészkeinek kirablása? Kérdem: fürkészi, kutatja e a gazda a vetésben élő forduló rovar-kárt? Tudja e, hogy a buza gyökeren pusztit a drótféreg, szárán a szalmadarázs, szipoly, buzalégy, levelén a kabócsa, virágján, kalászán a cserebüly és hólyagláb? Tudja e, hogy a rozs a fentieken kivül kitartja a gabona-legyet is? És a hesszeni légy? Tudja e, hogy az árpát még az árpaszipoly is pusztitja? Dehogy is tudja addig, mig egész táblák el nem pusztulnak.

Nem kutatja jelentkezésük idejét, nem kémlel hol és miben nyilvánul a baj, mi ellene emberileg a leghelyesebb védekezés. Elveti a magot, a többi a jó Isten dolga, mert ő tartja a példaszót: »Ki mint vet, ugy arat«. Ő elvetett, aratásig, zsákkötésig mi gondja rá.

De vajjon jól vet-e legalább? Tiszta, jó szemet szór e a földbe? Megválasztja-e a magot? Páczolja e a magot, hogy az ezzel elkerülhető némely élősdi csapás ellen védekezzék?

Pedig ezekre ügyelnie kellene a gazdának. És a rovarkárokra is, melyeket kutasson, fürkészszen, tanulmányozzon, kérjen tanácsot a védekezésre és ne csak akkor képezze előtte beszéd tárgyát a rovarkárok milyensége, mennyisége, mikor az esetleges jégkárnál a kárbecslő áll velük elő. Mert az előáll ám, mert az ő gyakorlati szeme meglátja, mérlegeli! Mily baj azután. ha a gazda ilyenkor vagy igaztalan jégkárkövetelést támaszt, vagy teljesen tájékozatlanul áll a becslő előtt.

Vajjon a társadalmi egyletek, olvasó körök és efajta egyletek mikor látják elérkezettnek az időt, hogy a politika helyett vagy hát Isten neki, a politika mellett, ezeket a közgazdasági dolgokat is megvitassák felolvasások, tanulságos előadásokkal, meg a helyszinén, a vetéstábláknál is példákkal demonstrálván, neveljék a gazda közönséget.

Nem szomoru e az, hogy nem azért veri el az anyjuk a Miska gyereket, mert kifosztotta a fán a hasznos madár fészkét, hanem mert el találta szakitani a piszkos ümögöt.

Bizony, bizony nevelni, oktatni kell a kisgazdákat, mert a régi kényelmes őstermelési mód mellett elpusztul a gazda. Minden tényező, mely a népre befolyással van, tegye meg kötelességét e téren is, mert bizony nevelni kell a népet. Erre a legalkalmasabb a bekövetkező téli időszak, mikor a gazdaközönségnek ideje van. Népies felolvasások tartásával nagyon lehetne segiteni a szegény földmivelő népen.

A szombathelyi növendékpapság »Szt.-Ágoston-Egyleté«-nek szeptember 24-én tartott első gyüléséről.

(Saját tudósitónktól.)

A gyülés megnyitása előtt dr. Tóth József intézeti praefectus ur Istennek s Szent Agostonnak áldását kérvén az egyletre; rövid, de velős szavakban ecsetelte az egylet feladatát. „Az egyletnek — ugymond — nagyon szép feladata van, az t. i. hogy az ifju levitáknak szivét elméjét egyaránt képezze. Az alapszabályok megmutatják e képzés eszközeit, a melyeket felhasználni minden tagnak lelkiismeretbeli kötelessége; mert lehetetlenség az, hogy a lelkiismeret körébe ne tartozzék azon törekvésünk megvalósitasa, hogy minél alkalmasabb lelkipásztorokká s egyuttal a népnek minél tudományosabb vezetőivé váljanak azok, akik ez egylet kebelébe tartoznak". Ezek előrebocsatasa után szorgalmas munkálkodásra buzditja a tagokat s kéri az elnököt, hogy nyissa meg a gyülést.

Kiss Jenő elnök megnyitó beszédében kijelenti, hogy hivatasának — a mely nem más, mint az egyletbe életet önteni és felvirágoztatni — csak ugy felelhet meg ha ugy a tisztviselői kar, mint a tagok iparkodnak az életre kiható egyleti kötelezettségeiknek eleget tenni. „A modern pogánysággal és a szoczializmussal felveendő küzdelem már most szeretet és lelkesedést kiván tőlünk. Itt van egyletünk, lelkesedjünk és lelkesitsük egymast", — ugymond ő. Igéri továbbá, hogy a tisztviselői karral egyetértve, legnagyobb szeretettel fogja az egyletet czélja felé vezetni.

Majd Fabián Gábor főjegyző a mult tanévi utolsó gyülés jegyzőkönvét olvasta fel, a mi után Deutschbauer Ignácz főkönyvtáros s Vass Jenő pénztaros tettek jelentést a könyvtár, illetőleg a pénztar állapotáról.

Ezután a főtisztelendő elnök inditványára jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a gyülés Honti Béla nemesszivü spirituális urnak, aki az imént elmult szünidőre 3 pályatételt tüzött ki 5 darab arany jutalommal. A közszeretetben álló spirituális ur, miután kijelentette. hogy a jövőben személyesen s tőle telhetőleg részt óhajt venni az

---

a szeme, sárga lett a szemhéja, hasonlatos sárga arczához. Azt hiresztelték, hogy a Balatonba esett (ugy beszéltük el) s meghütötte magát.

Alacsony álmos fellegek kószálódtak az égen, itt-ott csipkés szegélyeik között, csak egy helyen látszik ki az ég. Ki tudna megmondani: miért van ez egy helyen nyitva az? Talan optikai csalódás, de bizonyos, hogy ebben az órában a rövid élet, hosszu szenvedés jelöltjének lelke keresi az utat Castalia berkéhez...

Bucsu.

Irta: **Németh Gyula.**

Isten veled, te sietve eltünő évszak, aranysárga [illegible] veled! Könnyes szemmel, fájó szivvel szemlélem gyors lefolyásodat. Csak nem rég tünt föl fényes arczulatod s forró csókjaiddal ihletted e földet, ezt a sártekét, máris reád borul az enyészet fátyola!

Igaz ugyan, hogy rövid életednek dus gyümölcseit hátra hagytad az emberiségre, mely élettel töltött meg minden raktárt és magtárt s alig hogy elvégzéd e nagy munkádat, nem is gyönyörködve csodás alkotásodban, hirtelen eltünsz, mint egy édes álom a fölébredt gyermek mögött. Fényes, áldásos életed nagyon rövidke, mint a kérészé.

Mikor eljöttél, rózsákat hoztál magaddal, melyek illatot és örömöt árasztottak mindenfelé, mik behatoltak a legrejtettebb helyekre — a szivek közepébe is. Oh, hamar tova szállt az öröm, kora elmulásodat hervadás követi. Hol az a sok tarka virág? S hol édes illatuk? „Mely a rózsát, ha elhull, — még egy perczig éli tul." Nincs, eltünt, mint ha nem is lett volna. Csak az édes emlékük maradt meg, mely lelkesit és magával ragad.

Még zöldel a pázsit, a berek és a müvelt kertek frissen nyilt, illattalan őszi rózsákkal vannak tele, de ezeknek látása már nem tesz az emberre oly édes impressziókat, mint a nyárié; mert mintha látná ott arnyokban a csipős őszi deret, mely nemsokára megdermeszti őket. Mert nincs már a fényes napnak forró, meleg csókja, csak bágyadt, halvány őszi fényt vet rájok.

Bánatosan kezd hullni a fák sárgult levele, elnémult a dalos bokor, az erdők muzsikája. Pillangó, harmat, csalogány, virág, utánnatok sir fájó szivem! Mennyi élvezetet mennyi gyönyört nyujtottatok annak, aki szeretve szemlélt benneteket? Hova lettek a mosolygó kék ég sötétbarna vándorai miket égi pompával övedzett körül a hétszinü tarka szivárvány? Helyüket komor ólomszürke baljóslatu felhők foglalták el, miket foszlányokra tép a vad éjszak zordon szele; üzi, kergeti őket szilajan, mintha ki akarná közülök küzdeni a ködfátyollal behuzott fényes napot. Nézem e szilaj küzdelmet s láttára egy fájó érzés fog el, mint a gyermeket, ki elveszett örömén kesereg.

A hamuszin fátyol-levegő hullámverésében fejem fölött magasan vándormadarak költöző csoportja száll, tartva a melegebb táj felé. Ösztönük övezeti őket oda, ahol az ég mindig mosolyog, Oda, ahol az örök tavasz hazája virul. Csak most szálltak itt, már nem látni őket sehol, elnyelte a kék messzeség. A távolból szerencsés utat kiáltok utánnok! És elgondolkodom, hogy miért nem nyert az ember is ily gyors szárnyakat mint a madár? Hogy járhatná be a magas végtelenség szféráit! Legalább nem kellett volna a fejét törni annyi ördöngös masinán, léghajón, repülőgépen, a melyet még a jövő század embere fog megbámulni — ha egyáltalán föltalálódik. Tévedett-e itt a balga természet, vagy okosat csinált? azt birálja meg a „tudós", én nem kutatom.

Ott a völgymélyedésben kigyózva fut egy kis patak, partatlan medrét már nem ékesiti virág, mellette sárga fövenyszőnyeg terül el, amiről már betakarult a buja sarju rend. Hej mikor a nyári nap arany hálót huzott e völgy fölé s enyhe szellő csókolta a vizi liliomokat, ott hosszu lábaival nagyokat lépdelt a melankolikus gólya. Azóta már vándorutra kelt az is. Ugy venni észre, hogy mindig lassabban ver a természet szivének lüktetése, szinte hallik körüle a megsemmisülés angyalának szárnycsattogása, amint meg-megtapintja ütérét.

A szürke felhők táborától nem látni a nap fényes arczát, csak a sejtés és az óra mutatója jelzi az estét. Hirtelen homályos sötétség ül a földre, elföd mindent a szem látása elül, közeleg a nyomasztó sötét éjszaka. Még ébren van a kis falu apraja, nagyja, kigyulnak a szalmavittyillók mécsesei s a homályos ablakok üvegén keresztül halavány fényt szórnak az utcza sötétjébe. Hideget jósolnak egymásnak az emberek s utánnad sóhajtanak, te már elmult Isteni meleg nyár. Mindezt végig látva és gondolva mit tehetnék én is egyebet, mint szavakba nem foglalt sóhajt küldeni utánnad, mely ezt jelzi: Isten veled! Isten veled!

egylet életében, a pályamunkák birálatába bocsátkozott. Mind a 3 tételre érkezett be 2—2 munka, melyek közül jutalomra méltónak itélte a következőket:

1. „Az Úr Jézus istensége. Szent János evangéliumának 9-ik fejezete alapján". Kidolgozta: Vass Jenő, IV. éves hh. Jutalma 1 arany.

2. „Szent Pál apostolnak a zsidókhoz irt levele. Szabatos magyarságu muforditás a Vulgata alapján". Deutschbauer Ignácz IV. éves hh, és Fábián Gábor III. éves hh. forditásaikér t 1—1 arany jutalomban részesültek.

3. „Jézus szentséges Szivére vonatkozó szentirási helyek rövid fejtegetése". E tétel alapos kidolgozásáért Klekl József II. éves hh. nyert 2 arany jutalmat.

Egyéb jelentéktelenebb ügyek elintézése után, szavazás utján Gyutz Pál III. éves hh. és Baurek Kálmán II. éves hh. birálókká, Fandl Ferencz és Tőke Károly I. éves hh. aljegyzőkké, Farkas Lajos és Sodonits István I. éves hh. alkönyvtárosokká választattak meg.

A gyülés fényét jelenlétükkel emelő praefectus és spiritualis-urak az egylet tagjainak főleg az egyházi szónoklat müvelésének hasznosságát, fontosságát módozatait fejtegették a tagok feszült érdeklődése mellett.

A gyülés az elnök halaimajával ért véget.

T. I.

HIREK.

A mártyrok gyásznapja.

Ott a világosi várnál e nemzet szomoru végü szabadságért történt élethalál harczának leá dozó napja félszázados évfordulóját fogja gyászolni jövő pénteken október 6 án e hazának minden kegyeletes fia.

A szabadságharc történelmében gyászkeretes lapokkal örökitették meg annak a tizenhárom magyár vitéznek vértanu-halálát, kiket nem gátolt megadásokban a haláifélelem; lelki megnyugvásuk teljes büszkeségével léptek a vérpadra: meghalni hazájuk szabadságáért, nem félve a pribékek palosától, mely még maig is e nemzet sorsa felett lebeg, hogy elfojtsa a szivek kegyeletes érzemeit a szabadságharcz vértanui gyászos emlék napján: mert a szent szabadság mártyrjainak vérhullása örökre megbélyegezte a pribékeket, kik a jóságos király kegyelmét is vérral fertőztették.

Most mikor az egész nemzet kegyelete a vértanuk sirja felé fordul, hát akkor, mint bűnös kainok, sokan gyáván elbujnak, — hogy ne kisértse őket a lelkiismeret — a martyrok boszuért kiáltott veráldozata.

— — —

Nem is ünnepelni való alkalom ez, nem arra való, hogy vigságokat rendezzünk a vértanuk tiszteletére, hogy bankketteken kölcsönös dicsérédiákot zengjenek az élők: miniszterek, főispánok, polgármesterek, stb.

Hanem végig a hazán konduljanak meg a harangok a martyrok e gyásznapján s minden templomban, iskolában kegyelettel áldozzanak a nagy hősök emlékezetének, kik e hazáért meggyilkoltattak.

— — —

Az ország minden részében készülnek is megünnepelni 1849. október 6-án lemészárolt 13 aradi vértanu halálának 50 éves évfordulóját.

Azok a nagyok, a nagyok nagyjai, kik imádott hazánk szabadságáért vértanuságot szenvedtek, megérdemlik, hogy értük az egek Urához forró imát bocsássunk.

Felkérjük a nagy ha afiságáról ismert ftdő Hollósy Justinián apát urunkat, hogy e nagy napnak méltó fénynyel való megünneplése, illetve a gyász istentisztelet iránt intézkedni kegyeskedjék.

— **Személyi hir** Dr. Károlyi Antal, vérmegyénk alispanja szeptember 24-én városunkba érkezett és a vb kis-czelli takarékpénztár csődjéhez tartozó Kemenes-Mihályfai birtokot 125.000 frtért megvásárolta Két napi itt tartózkodás után hagyta el varosu kat.

— **A szabadlábra helyezett milliós sikkasztó.** Csak nem régen hangzott el a müvelt világ szörnyü itélete — a franczia militarizmus által elkövetett — az igazság arczulcsapása folytán. Ott a katonai klikk-uralom kiszemelte magának az áldozatot s hamis okmányokkal — melyeket a bünös lelkek esküvel pecsételtek — számüzetésre itélteték; de a nyugvó lelkiismeret, a közvélemény felháborodása az igazi bünösök bünhödését is kinyerte, mig az ártatlant a közelmultban szabadlábra helyezték. — Mikor a világ eseltt immár napirendre tér, itt a törvény szabadlábra helyezi a milliós sikkasztót. Rosenberg Lajost, ki egy egész generácziót megrabolt. Minthogy egy közelmult lapszamunk vezető czikkelyében megirtuk, a törvény ilyetén igazságtalansága méltó felháborodásra fogja ingerelni a közvéleményt ami már széles körben észlelhető is Az a csekély biztositék nem nyujthat elégtételt a karosultaknak, nem adhat megnyugvást az igazság elvének. Azért reméljük, hogy a kir. tábla ezen hatarozatat a kir. Curia megsemmisitő végzése fogja követni

— **A m. kir. államvasutak szombathelyi üzletvezetősége** az alábbi atiratot intézte Kis-Czell város elöljáróságához, melyet közérdekü voltánál fogva itt közlünk. Az atirat szövege ez:

Kis-Czell nagyközség
tekintetes elöljáróságának

Kis-Czell.

A kereskedelmi miniszter ur ő nagyméltóságának f évi augusztus hó 22-én 52220/V. 899. sz magas rendelete folytán Kis-Czell állomás bővitése keretében a temető melletti utjatol, a kis-czell—pápai törvényhatósági uton volt atjaróhoz a pályával párhuzamosan, a mostani anyaggödröt átveretö utat is ki kell épitenünk.

Hogy az ut épitését megkezdhessük, megkeressük czimet, sziveskedjék sürgösen intézkepni czirant, hogy a kérdéses anyaggödörbe vezető utárkokból a viz másnelyre vezettessék, hogy az anyaggödör, melyből a viznek lefolyása amugy sincs és amely terület különben sem szolgálhat a városi vizek befogadására, az ut kiépitésének idejére legalább némileg kiszáradjon

A t. elöljáróság sürgős intézkedését annál inkább kérjük mert az utnak a vizek el nem vezetéséből származó késedelmes kiépitésért felelősséget nem vállalhatunk.

Szombathely. 1899. évi szept. hó 26-án

Potyondy
üzletvezető.

E tárgyban a városi elöljáróság szeptember 30-án ülészett, melyről tudósitásunkat jövő számunkban közöljük.

— **A király nevenapja.** Ő Felségének október 4-én nevenapja lesz Ebből az alkalomból a Nagy-Boldogasszonyról nevezett budavari koronázó templomban d. e. 10 órakor ünnepélyes szent misét fognak mondani.

— **A m kir posta uj bérháza.** A kis-czelli m. kir postahivatal szeptember hó 25-én költözködött a Kossuth Lajos-utczán ujonnan épült bérházba.

— **Hivatalvizsgálat.** Folyó hó szeptember 18 án a városházánal Szabó Péter szolgabiró által megtartott hivatalvizsgálat alkalmaval minden a legnagyobb rendben találtatott.

— **Az iparos katonák szabadságolása.** A honvédelmi miniszter rendeletileg tudatta a katonai hatóságokkal, hogy a szolgálati kor sorrendében történő tartós szabadságolásokkal az ipari munkások közül azokat vegyék első sorban figyelembe, a kik valamely ipari szakiskolát végeztek.

— **Alakitsuk meg a kis-czelli „Férfi-Dalkör"-t.** Egy közelebbi lapszámunkban már szóvá tettük, hogy nehány lelkes ifju azon fáradozik városunkban, miszerint a volt kis czelli dalárdát újból megalakithatnák. Most ujabban Hettlinger József ambicziózus fiatal tanitónk élén felhivást intéztek a polgársághoz, melyben meghivatnak az alakitandó dalárdát érdeklő t. polgárok a ma, október 1-én, a »Korona« vendéglőben tartandó értekezletre, megbeszélendő az alakitás módozatait A felhivást már számosan alairták s alapos a reményünk, hogy ezen szép társadalmi intézmény mihamarabb életet fog nyerni Tegye magáévá mindenki az alakitandó dalos-egylet jóravaló nemes czélját s legközelebb alakitsák meg a kis-czelli „Férfi-Dalkör"-t.

— **Tánczvigalom.** A kis-czelli fiatalsság 1899 évi október hó 1-én a „Korona"-vendéglő disztermében, jótékonyczélu tánczvigalmat rendez. Belépti dij: 1 korona, családjegy 2 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtaztatnak. Kezdete este 8 órakor.

— **Tüzek** F. évi szeptember 23-án Bobán ismeretlen okból 2 szalmakazal gyuladt ki és égett el. Szerencsére azonban a esendes időben más nem esett aldozatul a tüznek. — September 15-én pedig a szomszédos veszprémmegyei Kérta községben a nagy szélvihar közepette ütött ki a tüz Takács Andras házában s csakhamar 6 ház fedelét semmisitette meg a pusztitó elem.

— **Értesités.** Az a három vásári zsebtolvaj, kik a már lapunkban is ismertetett gazsággal rabolták meg a legutóbbi országos vásárunkon nehány megtévesztett polgárt, a hatóság börtönében várják a jól megérdemelt büntetést. Azért mindazokat értesiti a kis-czelli csendőrség, kiket az ismert tolvajok megkárositottak, hogy legközelebb náluk jelentkezzenek, hol a tettesekkel szembesithetők lesznek.

— **Jókai nászuton.** Nagyobb meglepetés alig érte egyhamar a magyar nemzetet, mint a minap, a mikor koszorus költője. Jókai Mór megházosodott. Feleségül vette azt a fiatal drámai szinésznőt, a ki Jókai Muzsáját a szinpadon oly zengzetesen szólaltatta meg, akár félszázaddal ezelőtt a költő első hitvese, Laborfalvi Roza És az igazi „arany ember" az öreg Jókai szivében ismét föllángolt az a szenvedély, a melyet ezer nyilvánulásában oly hatalmasan festett le regenyeiben. Mintha csak nyomtalanul röppent volna el fölötte az az ötven esztendő, hogy a 48-as idők hires márczíusi ifja a szabadsagharcz félszázados ünnepi esztendejében mint fiatal férj nászutra kél. A „nagy idők tanuja" Itália kék ege alatt, az örök napsugárban fürdő Szicziliában utazgat uj szerelmével Az egész nemzet áldása és a „BUDAPEST" olvasóközönségének meleg érdeklődése kiséri az örök ifju költőt nászutján. azé a lapé, mely Jókai esküvőjéről épen ugy, mint a legérdekesebb politikai, társadalmi, közgazdasági, müvészeti és irodalmi eseményekről a leggyorsabban, hiven és kimeritően értesiti olvasó t A „BUDAPEST" e mellett a legolcsóbb politikai napilap. Előfizetési ára: egész évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt, egyhóra 1 frt. Megrendelhető a kiadóhivatalban Budapesten, Sarkantyus-utcza. 8-ik sz. a.

Hetivásár.

(Saját tudósitónktól.)

Kis-Czell, szept. 28.

E heti hetivásárunkon elég élénk volt a forgalom; a gabonahozatal azonban, az előbbi gabonapiaczokhoz arányitva, gyengébb volt miért az árak is nyomottak. A különféle gabnafajok árai igy alakultak:

Buza	8·10—8·20
Rozs	6·10—6.20
Arpa	6·05—6·10
Zab	5 —5·10

Budapesti gabnatőzsde.

(Saját tudósitónktól.)

Budapest, szept. 29.

Az idő őszies hüvös, esős. A vizállás rohamosan emelkedett és a Dunának a vidékén bekövetkezett áradások nagy károkat okoztak. A külföldi piaczok üzletmenete gyenge, a speculaczió tartózkodó. A tavalyi terméshez viszonyitott hianyon kivül panaszkodtak a felől is, hogy a buza tulsok esőzés folytán minőségében is szenvedett. Nalunk a kenyérmagvak iránt élénk volt a keresiet.

Buza a hét elején igen élénk keresletre talált, amelyen a kedvező lisztüzlet hatása alatt az összes malmok részt vettek, az irányzat később lanyha maradt és a malmok jó vételkedve daczára az árak fokozatosan, körülbelül 10 krral csökkentek. Finom buzák szallitásra szilárdan tartottak maradtak

Rozs csak mérsékelten volt forgalomban és minőség szerint 6.40.

Árpa árak keveset változtak és tiszavidéki állomásokon 5.50—5 85 jobb minőségűek 6— —6 50 prima 6.75 frtig volt elérhető.

Zab elég bőven van kinálva, a fogyasztas azonban jobb érdeklődést tanusitott és igy az árak fokozatosan 10—15 krral emelkedtek. Szin és tisztaság szerint 5.10—5 50 frton kelt.

Tengeri 5 15—5 20 frt.

Egy 17 soros teljesen uj „Hungária" sorvető gép igen jutányos áron eladó. Megtekinthető Rosenheim Ferencz lakatos-mesternél K.-Czellben.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1899. május 1-től.

Bpest k. p. Győr — Fehring — Grácz vonal

Szombathely — Grácz felé:

Indul: Kis-Czellből:

Személyv. regg.	4·32 p.	Gyorsv. este	6.0? p.
„ d. u	1·54 „	Vegyesv. „	8·49 „

Győr — Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv. regg.	4·36 p.	Személyv. d. u.	2·15 p.
Gyorsv. d. e.	10.01 „	„ este	12·24 „

Kis-Czell — Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p.

Kis-Czell — Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv. regg.	6·15 p.	Vegyesv. d. u.	5·46 p.

Kis Czell — Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv. regg.	4·50 p	Személyv. d e.	9·07 p.
„ d. u	2·05 „	Vegyesv. d. u.	12·51 „
Személyv. este	6.10 „	„ este	8·45 „

Kis-Czell — Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv. regg.	4·29 p.	Személyv. d. u.	1·14 p.
Személyv. d. u	2·20 „	Vegyesv. d. u	5·41 „

Kis-Czell — Pándorf.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Személyv. regg.	5·15 p.	Személyv. d e.	9·45 p.
Vegyesv. d. u.	2·21 „	Vegyesv este	8·39 „

Köszönetnyilvánitás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkivül megvan elégedve az asbestfalppal bélelt czipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kirándulason használta e czipőket és éreste, hogy lábai nem fáradtak ugy el, mint máv köszönséges czipőknél. Küldök egy pár vadász-czipőt, hogy annak a mintájára készitsenek másikat asbestbéléssel, ugyanannál a czipésznél a aztán küldjék ide

Hisszük, hogy e vadászczipők ép oly jók lesznek és ép ol megfelelők a mint megfelelők voltak a szalonczidők.

Zágráb, 1898. jul. 8. KRAHL, hkapitány

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási biróság elnöke, a következőket irja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbeté ü czipők kitünőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden lábfájásom, ugy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szives tanácsát köszöni

Dánáson, 1897. évi szep. 17. tisztelő hive

Wekerle Sándor.

Ne viseljünk lábbelit a dr. Högyes-féle szab. Asbesttalpbélés nélkül.

Óvjuk lábainkat nedvességtől, meghülestől és izzadástól.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeménye, dés, sem lábdaganat, sem lábbége.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki czipőjét dr Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbestbéléssel látja el.

Kettősvastagságu 1 frt 20 kr., egyszerű 80 kr., homoktalp 40 kr., gyermekeknek fele.

Az asbesttalpbélés kitünő-égőt legjobban bizonyitja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállittatott.

Szétküldése csakis utánvéttel vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágositások, prospectusok és köszönetnyilvánitások ingyen.

Visszonteladóknak megfelelő árengedmény.

Asbestáru-gyár betéti-társaság

BUDAPEST, Szív-utcza 18.

A „KORONA" vendéglő átellenében. **Molnár Lajos** órás és ékszerész Kis Czell. A „KORONA" vendéglő átellenében.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemü arany, ezüst-, ékszeráru és órákban. Vesz és becserél régi aranyat, ezüstöt és ékszereket a legmagasabb árak mellett. Készit minden e szakmába vágó czikkeket.

Minden e szakmába vágó javitásokért, melyek *rövid idő alatt pontosan teljesitetnek* 1 évi, uj órákért 2 évi jótállás nyujtatik.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Árverési hirdetmény.

A vagyonbukott kis-czelli takarékpénztár csődtömegéhez tartozó, a kem.-mihályfai gazdaságban lévő 30 drb jármos ökör, 18 drb 3 éves ökör tinó, 4 drb igás ló, 496 drb juh, 1 drb Clayton és Schuttlevorth féle cséplőgép, 1 drb Clayton és Schuttlevorth-féle cséplő szekrény, azonkivül a kem. mihályfai gazdasághoz tartozó összes felszerelés, u. m.: szekerek, ekék, boronák, vetőgépek, hengerek, szecskavágó, répavágó, járgány stb. stb. értékesitése a csődválasztmány által elhatároztatván, ezekre vonatkozólag a nyilvános árverés megtartására határidőül az 1899. évi

október hó 11-ik napjának

d. e. 9 óráját a kem.-mihályfai gazdasági majorban kitüzöm és arra a venni szándékozókat meghivom.

Kelt Kis Czellben, 1899. évi szept. hó 28 án.

Dr. Porkoláb Mihály

csődtömeggondnok.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern teknika minden kellékével felszerelt nagyszabá u nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u m.

könyveket, kalapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-[illegible], Géfin-féle ház.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1899.